

den skal komme i Løbet af forholdsvis meget kort Tid.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om den Betaling, som Opmanden skulde have, og som skulde fastsættes samtidig med hans Udnævnelse, vil jeg indrømme, at det maaske vil volde nogen Vanskelighed at bestemme forud, hvor stor en Betaling der skal gives en saadan Opmand. Det kunde naturligvis kun ske paa den Maade, at der fastsættes bestemte Regler. Det kan maaske derfor blive nødvendigt at gøre Ændringer paa dette Punkt.

Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds ankede noget over de fremmede Ord, der vare brugte. Jeg skal ogsaa indrømme, at Ordet „reel“ f. Eks. ikke er noget Lovudtryk, og det kan muligvis forandres. Derimod synes jeg, at man burde lade Udtrykket „i god Kondition“ blive staaende, idet der bagefter staar, at der ved forstaas, „at de ikke ere mugne, midrede, harske, brankede osv.“

Jeg vil bringe den højtærede Minister en Tak for hans Stilling til det Lovforslag, vi have bragt frem. Den højtærede Minister er gaaet ind paa, at Landbohøjskolen maa være Appellinstans for disse Sager. Det har staaet Udvalget ganske klart, at det var et ret betydeligt Arbejde, der vilde blive paalagt Landbohøjskolen, og at det ogsaa vilde være forbundet med Bekostninger. Det er jo heldigt, at man fra den kgl. Landbohøjskoles Side har kunnet gaa ind paa at optage dette Arbejde; der har været nogen Tvivl i Udvalget, om den overhovedet kunde det. Der kræves jo ganske særegne Forkundskaber for at kunne gøre det. Men derfor anser Udvalget det ogsaa for meget nødvendigt, at der bliver oprettet et Statslaboratorium. Med Hensyn til Bekostningerne foreslaas det i Lovforslaget at afholde de Udgifter, som Landbohøjskolen vil faa i Anledning af denne Lov, ved Bevillinger paa Finansloven. Thi man indser meget godt, at de Beløb, som Landbohøjskolen hidtil har haft til sin Raadighed, ikke kunne anvendes til disse ekstraordinære Udgifter, idet der vil kræves ikke blot Nyanskaffelser, men, som den højtærede Minister sagde, en maaske vidtløftig Korrespondance med Udlandet.

For Resten skal jeg om Lovforslaget udtale, at Udvalget anser det for at være et af de smaa Skridt, man maa gaa frem med i Aar, og vi haabe og bede det høje Ting, om det ikke velvillig vil støtte os i at bringe denne Sag videre. Vi tro og vente, at det vil blive en Sag af ikke ringe Betydning for Landbruget, ligesom vi ogsaa

formode, at det vil have en god Indflydelse paa Forholdet mellem Forbruger eller Køber og Sælger. De strengere Bestemmelser, som man her har forladt, har man forladt i det Haab, at det Tillidsforhold, som hidtil har bestaaet mellem Sælger og Køber her i Landet, fremdeles skal kunne bevares med dette Lovforslag som Grundlag; jeg skal derfor anbefale det til Tingets videre Velvilje.

Holch: Jeg finder Anledning til at støtte den meget ærede Ordfører i hans Fortolkning af Bestemmelsen i § 1 over for det ærede Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen). Det ærede Medlem har jo fuldkommen været opmærksom paa, at det første Stykke i § 1 angaar Handel paa Levering, og at det andet Stykke kun angaar de Tilfælde, hvor vedkommende ekspederes paa Lageret eller i Butik uden foregaaende Bestilling eller Henvendelse til vedkommende. Det er ganske vist rigtigt, at det Tilfælde, man nærmest har haft for Øje, var det, hvor der forelaa en Slutseddel og Bestilling, og derom er der ikke nogen Uenighed, og det forholder sig ogsaa saaledes, at paa det Tidspunkt af Udvalgets Forhandlinger havde man ikke haft tilstrækkeligt Syn for det andet Tilfælde, hvor vedkommende skriver til Købmanden, om han kan faa de og de Varer til den Tid, og Købmanden svarer Ja. Det var der ikke Regler om. Og jeg kan tilføje, at det er efter Conference med den højtærede Landbrugsminister, at det andet Punktum i Stykke 1 kom ind, hvorved man har ment, at det Spørgsmaal var fuldstændig løst. Der staar jo nemlig: „Oprettes intet saadant skriftligt Dokument ved Handelens Afslutning . . .“ Det er „ved Afslutningen“ af denne Handel, hvorom der er Tale i dette Stykke, altsaa Handel paa Levering, og det omfatter netop fuldstændig det Tilfælde, den ærede Taler omtalte og alle lignende Tilfælde. Oprindeligt har denne Passus staaet i et særligt Stykke; men netop for at der ikke mulig skulde indtræde nogen Misforstaaelse, slog Udvalget det sammen med det første Stykke. Jeg for mit Vedkommende er ikke i Stand til at se, at nogen som helst Misforstaaelse er mulig der. Men for øvrigt vil det jo være meget let, hvis der er andre ærede Medlemmer, der kunne læse det paa samme Maade som det ærede Medlem, at ændre det saaledes, at det kommer til at lyde: „Oprettes der intet saadant Dokument ved den paa Levering afsluttede Handel . . .“ Men det forekommer mig at være fuldkommen til-